

תשקיף

אלוף פיקוד הצפון

היכה צלם עיתונות

היחסים בין כתבי-החוק של תחנות הטלוויזיה הזרות בישראל לבין צה"ל עלו לים להתערער בצורה חמורה, אם לא תתקן התקרית שאירעה ביום הראשון השבוע במושב יובל בגליל, אחרי התקפת הפיגאיון שם.

זמן קצר אחרי שכוחות צה"ל השתלטו על הבניין אותו תפסו הפיגאיון, הגיעו למושב המישה צוותים של כתבי תחנות הטלוויזיה החשובות, היושבים בישי ראל. למרות שהתוקפים נהרגו, לא ניתן לכתבים להתקרב אל הבניין עד שעה 11.00 בבוקר. כאשר הגיעו לבית, פרצה בהם אשה הודית בכבי למישהם הידיעה ברדיו על מות בנם. הצלמים עטו לצלם אותה בבכייה, כאשר אלוף פיקוד הצפון, האלוף רפאל ("רפול") איתן, התפרץ לעברם ואסר עליהם לצלם את האשה הבוכה. הוא הסביר את האיסור בכך שאי נו רוצה שתדמית זו של ישראל תצא אל העולם.

כאשר אחד הצלמים הוותיקים, לזר ביאנקו, החליף פרט במצלמתו, התנפל עליו אלוף הפיקוד והיכה אותו בראשו. בנו של לזר, שהוא אישי-צוות, המיח בלפי האלוף: "אתה אולי אדוף, אבל חצוף!" בעיקבות זאת ציווה רפול על העיתונאים להסתלק מהמקום, איים כי יורה בהם אם לא יעשו זאת. הוא אף איים על קצין-הקישור מטעם דובר צה"ל, שליווה אותם, לשים אותו כי מעצר אם לא יסלק משם את העיתונאים הזרים.

רק אחרי שעתיים נוספות של המתנה ניתנה לצוותי-הטלוויזיה הזרים אפשרות לצלם את הבית המותקף בחוק. אך לא להתקרב אליו. אירגון כתבי החוק בישראל עומד למחות בפני שרי-הביטחון על אפלייתו של הרע, לעומת העיתונאים הישראליים, ולת בוע מאלוף פיקוד-הצפון התנצלות אישית לפני הצלם שהוכה.

גולדה על אריק:

"סקנדאל נורא!"

הרמטכ"ל, רבי-אלוף מרדכי ("מוטה") גור, הרואה את עצמו נפגע ממינויו של האלוף (מיל.) אריק שרון כיועץ ראשי-הממ"ד שדה לענייני ביטחון, שוחח אחרי המינוי עם גולדה מאיר, ראשיה-הממשלה לשעבר, כי עניין זה. נראה כי השניים התייעצו בהשי לבית של המינוי. לדברי הרמטכ"ל, היתה דעתה של גולדה כי המינוי הוא "סקנ" דאז נורא."

בינתיים התברר כי הידיעה שפורסמה השבוע, כאילו הבטיח יצחק רבין לרמטכ"ל כי "כל עוד אני ראשי-הממשלה, לא יהיה אריק שרון רמטכ"ל" אינה מדויקת. לפני נסיעתו לארצות-הברית אמנם נפגש רבין עם הרמטכ"ל בניסיון להרגיעו. בפגישה זו הת בטא כי אין לו כוונות או תוכניות להחזיר את שרון לצבא או למנותו לרמטכ"ל.

נראה כי המיבחן האמיתי ביחסים בין גור לשרון יתרחש כאשר יתגווה היועץ הראשי-הממשלה לאחת משיבות המטכ"ל.

המשלה מרמה

את האזרח הערבי

בעזרת הכנסת, מתכוונת הממשלה לבצע תרגילי-רמאות כבר נגד אזרחי-ישי ראל הערביים.

בדו"ח בן-שחר נקבע שממטה-הכנסה יגובו 100

ל"י לכל אחד משני הילדים הראשונים. ו-200 ל"י עבור כל ילד נוסף. בהצעת-החוק ביטלה הממשלה את הניכוי, והנהיגה במקומו תשלום למיטפתה מטעם הביטוח הלאומי.

אך בעוד שלא שונה התשלום עבור שני הילדים הראשונים (100 ל"י לכל אחד), הורד התשלום לכל אחד מן הילדים הבאים מ-200 ל-125 ל"י. אך "יצי-אייצבא" יקבלו עבור כל ילד כזה 75 ל"י נוספות. לפי החוק, הוגדר המושג "יוצא צבא" כך, שכל אזרח יהודי נכלל בו, אם שירת בצבא ואם לא, וכל אזרחי ישראל הערביים אינם נכללים בו. התכסיס כולו נועד כדי לעודד מיטפחות מרובות-ילדים יהודיות, אך לשלול את הכסף ממיטפחות ערביות.

תם הוויכוח

על דו"ח אגרנט

עם הפירסום הבלתי-רשמי של השנות דו"ח אגרנט על דו"ח אגרנט, תם למעשה הוויכוח על מיכמך זה.

דדו לא עורר נקודות חדשות בהשגותיו, אלא חזר על הידוע זה מכבר: שהוועדה פירשה שלא כדין את סעיף-החוק המבטיח את זכויות הנחקרים, שדיין אשם באי-גיטס המילואים בזמן, ושאמ"ן לא העביר לרמטכ"ל את מלוא דו"חות המודיעין על תכונת האויב. נקודות אלה מוסכמות, למעשה, על הכל. אחרי שדרו יותר על מאבק ציבורי על הדו"ח, נפלגה הדרך להחזרתו לתפקידי-חי"ר עם בצה"ל, העשוי להיות בעל משמעות ממדרגה ראשונה במיקרה של מיזחמה.

עמואלה

שופצה וטוהרה

סרטי-היוקרה הפורנוגרפי "עמואלה", המתאר במפורט את ניליותיה ומישיגיה של צעירה צרפתיה נימפומנית בכאנקוק, יוצג גם בישראל, אחרי שחגג מסעי-ניצחון בכתייה-קולנוע של אירופה.

אולם הצנזורה הישראלית קיצצה את רוב הסצינות האירוטיות שהקנו לסרט את תהילתו המיוחדת, ובכך נטלה ממנו את עוקצו. בין השאר קוצצה סצינה שבה מעשנת בדרנית במועדון-לילה דרך אבריה-מין שלה, סצינה שבה נבעלת גיבורת-הסרט שלא כדרך הטבע על-ידי מתגושש שקיבל אותה כפרס על ניצחוננו, וסצינה שבה הולכת הגיבורה עם איש צוותי אוויר לנוחיות המטוס, כדי לבוא עימו שם ביחסים. לעומת זאת, קבעה הצנזורה משום-מה שמתר להר את מישיגל עם גוסע של המושבים הרגילים של הי מטוס, מתחת לשמיכה.

פיקוח מיפלגתי על

שבועון הקיבוץ הארצי

בעיקבות סערת-הרוחות שהתחוללה סביב פירסום מאמרו של הסופר רן אדליסט, בהשבוע, ביטאון הקיבוץ-הארצי — בו קרא לפעולת-מנע אלימה נגד החוגים הימניים-הקיבוציים במדינה — הועלתה הצעה להטיל פיקוח על הביטאון. כיום מהווה מערכת השבועון

מישכמים על

עבירות החוייה

— בסוף 1976

ההישגים של עושרי תל-אביב נודעו שום דו"חות הגייה על הגייה בנינויה דחוק מסכמת את כיתי-מישכט יחסי מרה בעיר, שוממי התעבות משהו אינם מצליחים להחביק את הקטט של השוממים הגורמים במיתיה-המישכט לתעבותה ממתנינים עתה להיות עשירות אלמי תמיים של עבריה-החוייה שוממי כו לשקם את בריית-הקטט שהושגה עליהם בהיחנות.

מי שמקמל כיום נחיה חוייה בתני אכיב ואינו מישכט את המכס, צפוי למישכט חק כמות שנת 1976.

את הגוף היחיד בקיבוץ הארצי שהוא עצמאי לחלוטין, ושאינו כפוף למוסדות הקיבוץ הארצי. בעוד אנשי "גוש אמונים" מרעישים טר למות כנגד מאמרו של אדליסט, הוא לא עורר שום תגובה בתוך מפ"ם. איש לא יצא להגן עליו, וגם לא לגנותו.

העתונאים נגד

דו"ח בן-שחר

תוכנית הרפורמה במיסוי עליפי המי לצות ועדת בן-שחר עלולה לעורר התנגדות, מכיוון אותו לא חתה הממשלה מראש. דווקא האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל עשוי להיות הגוף הראשון שיתקומם כנגד הרפורמה.

העיתונאים סבורים כי ההחלטה לצרף את הוצאת תיהם-בתפקיד לסד"כ-ל הכנסותיהם החייבות במס, עלול לה לרנס בעקיפתי להורדת רמת העמנונת הארצי

ריצ'ארד ברטון

ישחק בארץ?

ריצ'ארד ברטון עשוי להגיע לארץ, כדי להשתתף בהפגנת סרט בהפקה גרמנית, עליפי סיפורו של הסופר הי פודני מארק חזאסקו, שנקרא במקור "כיום מותו". הוא נכתב על-ידי הפרי פרי הפודני הגולה בעת שהייתה בוישי ראל, כשעבד כפועל-בניין, לפני שחזר לגרמניה ונפטר שם. הסיפור פורסם בהמשכים ב"העולם הזה" ועלידתו מתרחשת על רקע חברת השוליים הישראלית.

המשאיה-מתן עם ריצ'ארד ברטון טרם סוכם סופית. אולם הסיכויים הם שהוא יאות להשתתף בסרט בתפקיד הראשי.

ולפגיעה בחופש העיתונות. שכן, עם התקנות החד-שות, יתחמקו עיתונאים משיחות טלפוניות או מסרי עות ארוכות לצורך בדיקה ובירור של הידיעות, כיוון שעל הוצאות אלה יהיו חייבים לשלם מס מכיסם. האיגוד הארצי של עיתונאי ישראל עומד לפנות לוועדת-הכספים של הכנסת, להציג בפני חברי הוועדה את ההשגות של העיתונאים, ולתבוע שינוי ברפורמה לגביהם. אם תיכנע הממשלה ללחץ העיתונאים, זה עלול להיות פתח לכניעה גם בפני קבוצות-לחץ אחרות, שיש להן טענות לא פחות טובות ומוצדקות נגד חיובן במס על הוצאות הכרחיות לעבודה.

ויכוח על הוויכוח לגבי

הפרישה מהמערך

טרם ברור אם ועידתה הקרובה של מפ"ם, המיועדת להתכנס בחודש דצמבר הקרוב, אומנם תדון בעניית פרישתה של המיפלגה מהמערך, המשותף לה ולמיפי לגת-העבודה. בשלב זה נערך בתוככי מפ"ם ויכוח אם אמנם יש להתיר ויכוח בוועידה על נושא זה. מנהיגי המיפלגה טוענים כי כל דיון פומבי בפרישה מהמערך עלול להחליש את יצחק רבין כראשי-הממשלה, וידחוף אותו לכינון ממשלת ליכוד לאומי. לעומתם טר ענים מחייבי הוויכוח כי מורת-הרוח בקרב חברי השורה במפ"ם מהמערך כבר גרמה לגיזויים גוברים והולכים של חוסר הודרות הקיבוץ הארצי עם המיפלגה.

תביעה נגד המכס

נמיון ראשון מופגז בישראל ייעשה עלי ידי שלום הלוי, בעל "המגדר", שהורה לפרקליטיו להכין תביעות אישיות נגד אני שי מחלקת החקירות של המכס.

הפרקליטים, עורכי-הדין יצחק טוניק ויעקב מלך, בודקים את שאלת האחריות האישית של אנשי המכס לנוזקים הנגרמים כתוצאה מפעולתם. המכס האשים את הלוי בשורה של עבירות, שחלק מהן התברר כלא-ינכון, אך הפירסום עליון גרם לו נזקים כבדים. מסתבר כי במיקרה שאנשי-החוק חורגים מסמכותם, או מפעילים את הסמכות שלא כדין, ניתן לתבעם לתשלום פיצויים אישיים.